

IN MEMORIAM ANNE LYBAERT

Hoe begin je een avond wanneer zijn organisator overleden is en nog niet begraven is? Het voelt onwezenlijk aan.

En ja we hebben even gearzeld of we het event zouden uitstellen, maar vrij snel reageerde Jef “ dat zou Anne nooit gewenst hebben, integendeel “, ook binnen de Raad van Bestuur was er een algemene consensus dat dit moest doorgaan en dat we er een Hommage aan Anne zouden van maken. Het voelt juist aan. Het is passend en billijk.

Anne is geboren in Waarschoot, zowat 61 jaar geleden, groeide op in Sleidinge en verbleef in het Meetjesland, tot haar huwelijk met Jef Van den Heede, gemeentesecretaris van St-M- Latem, haar naar de Gentse regio bracht. Hun lang verwachte Laura is hun beider oogappel die met vreugde ontvangen werd.

Anne haalde een master in Staats-en Bestuurswetenschappen aan de UGent en aansluitend daarop een postgraduaat in Bedrijfsbeheer aan de Vlerick School; vandaag heet dat een Master in General Management. Ze bleef, getrouw aan haar studiekeuze, 10 jaar lang wetenschappelijk assistent aan de Vlerick School, bij het seminarie Bestuurskunde van Prof. Bob Van Hooland en nadien als coördinator van het thans genoemde Executive MBA. De Vlerick School eert haar vandaag, en ik citeer: “ voor haar professionalisme, haar ondernemerschap, haar sterk engagement en om haar bekwaamheid zichzelf weg te cijferen en in de schaduw het verschil te maken. Pas later ontdek je welke impact ze had. Groot respect. “ Einde citaat.

Op dit ogenblik start De Community Gent, samen met de Vlerick School en onder impuls van Anne, de uitbouw van het expatnetwerk in Oost-Vlaanderen waarvoor een nieuw event is gepland.

Toen De Warande werd opgericht , het prestigieus Vlaams ontmoetingscentrum in Brussel, werd Anne gevraagd de directie op zich te nemen. 20 jaar lang heeft ze gebouwd aan het succes van dit uitzonderlijke project. Met grote overtuiging, gedrevenheid en plichtbewust, steeds op zoek naar kwaliteit, “duc in altum” indachtig, vervulde ze haar mandaat. In die tijd was het een hoofdzakelijk mannelijke omgeving waarin ze zich evenwel niet opzij liet zetten. Ze was een rolmodel voor vele vrouwen. Ze wendde haar organisatietalent aan voor de ontwikkeling van talloze initiatieven i.e. debatlunches en -avonden, ontmoetingen met politici, diplomaten, ondernemers, kunstenaars, ambtenaren, academici, Citytrips, familiedagen, golftornooien, politieke cafés, Warandereizen met het jaarlijkse hoogtepunt de deelname aan de Salzburger Festspiele, waar ze zelfs lid werd van de vrienden van.... Te veel om op te noemen. Ze organiseerde introductie-en bezoekprogramma's voor buitenlandse expats en VIP's.

Het bezorgde haar een sterk uitgebouwd netwerk bij ondernemers, politici, diplomaten, e.a. ook onder de Ambassadeurs bij wie ze thuis was. Haar reputatie was

er een van en ik citeer een vice-gouverneur van de NB: “ een fijne, dynamische, krachtige dame, professioneel en voornaam, ze was een van de 3 gratiën “ (einde citaat).

Anne ijverde heel sterk voor de plaats en de erkenning van vrouwen in het ondernemingsleven, de politiek en de ambtenarij. Ze was overtuigd van de grote toegevoegde waarde van de vrouwelijke aanpak. Ze adviseerde vrouwen bij hun management – en bestuursmandaten. Zo was ze de eerste voorzitter van EWMD, de European Women’s Management Development, waarvoor ze diverse conferenties organiseerde over de hele wereld.

Haar culturele belangstelling drukte ze uit door o.a. haar engagement als vice-voorzitter van de Brussels Philharmonic Orchestra , het Vlaams Radio orkest en – Koor, als lid van de vrienden van de Vlaamse Opera en de genoemde deelnames aan de Salzburger Festspiele.

Haar sociaal engagement drukte ze o.m. uit als bestuurder van SOS Kinderdorpen, de Alumni Vlerick e.a.

Ik noemde reeds haar internationaal engagement door haar inzet voor ambassadeurs, diplomaten en expats maar tevens was ze lid van de Strategische Adviesraad voor Internationale relaties van Vlaanderen.

De meesten onder ons kennen haar vooral als de dynamische kracht achter De Community Gent. Ze lag mee aan de basis van de oprichting ervan, ze geloofde zeer sterk in het concept en de visie van De Community als platform van samenwerking, informatie en overleg voor al diegenen die een hart hebben voor Gent en baat hebben bij een sterk merk Gent. Ze geloofde heel sterk in het belang van de uitstraling van onze Stad voor alle belanghebbenden en dat die enkel door samenwerking kan gerealiseerd worden. Daar zullen jullie trouwens zo dadelijk over debatteren.

Anne was een bruggenbouwer, dat was zo bij Vlerick, dat was zo bij De Warande, dat was zo bij De Community. Ze was contactvaardig met een goede dosis EQ. Haar grote overtuigingskracht is door iedereen erkend en haar permanente zoektocht naar oplossingen voor anderen maakte haar sterk gerespecteerd. Ze was ambitieus en wou grenzen openen en verleggen, ze probeerde dat in haar eigen discrete stijl.

Maar Anne was niet alleen de gedreven professionele vrouw die we kenden. En ik citeer nu de hoofdredacteur van De Tijd: “Ze was ook een sterke vrouw in het dorp, haar dorp Deurle, de (soms bezorgde) mama van Laura, de beste leidster van de jeugdbeweging die de jongens zich maar konden inbeelden. En Anne was er op de achtergrond altijd mee begaan of beleefde alles altijd mee. “

Het meeste indruk maakte ze door de waardigheid waarmee ze met haar ziekte omging. Ze kloeg nooit, nooit was haar ziekte een bron van rechtvaardiging voor wat dan ook. Ze probeerde ze niet krampachtig verborgen te houden maar ze wou niet tot last zijn en evenmin vond ze meerwaarde in klagen. Ze beperkte zich tot een korte factuele medische update en ging dan over tot de orde van de dag. Hoeveel ze heeft geleden zullen we nooit weten. Indrukwekkend.

Dat ze een strijdershart had moge blijken uit mijn laatste gesprek met haar, kort voor haar overlijden. Tijdens mijn bezoek in het ziekenhuis sprak ik met haar over de noodzaak om de continuïteit van De Community Gent te vrijwaren en een interim oplossing te zoeken. Ze protesteerde zowaar en wou niet “gedecteerd” worden, uiteindelijk ging ze akkoord op voorwaarde dat ze betrokken kon blijven. Bij mijn volgende ontmoeting herkende ze me niet meer.

Beste Jef, lieve Laura, we drukken jullie onze oprechte nabijheid uit op dit ultieme moment in jullie leven. We zullen de gedachtenis aan Anne in ere houden want je bent pas dood als je bent vergeten en met de woorden van een andere veel te vroeg overleden Gentenaar Luc De Vos zeggen we “niemand gaat verloren”. We blijven haar gedenken omdat “we niet gemaakt zijn om zomaar langs elkaar te leven, onze wegen zijn er om door elkaar te weven.” (Guillaume Van der Stighelen).

Ik nodig u nu allen uit om in gedachtenis aan Anne één minuut stilte in acht te nemen.

Dank u.

Luc De Bruyckere
Voorzitter De Community Gent